

Eingin tingfundur fyrir enn í næstu viku

Landsstýrismenn fundaðust í allan gjár um skúlastjórastarvið í Vági.

Sosíalúrin heldur:

Óli Breckmann hevur alt sítt lív livað av almennari lön!

Tað ironíska við allari skrivningini hjá hesum manni er, at Óli er myndin av teimum hann sigur seg stríðast ímóti — ein forfjónaður intellektuellur, ið er komin so langt til høggu, at hann í royndu og veru er komin inn á ekstrema vinstravongin saman við Pol Pot, Deng, Ceausescu og øllum blóðtystu »sosíalistunum«, hann billar sær sjálvum og øðrum inn at hann stríðist ímóti

Óli Breckmann, ið alt sitt lív hevur livað av almennari lön uttan at skapa nakað av virði ella týðningi fyri føroyska samfelagið, leggur nú næstan dagliga eftir Almanna-stovuni. Ein fær ta fatan (og tað man helst eisini vera endamálið við hesum áløpum), at tað er Al-

mannastovan, og ikki privatkommunistisku vinmennir hjá Óla, ið hava ábyrgdina av samfelagskreppuni.

Sum ávis intellektuell, ið ongantíð í livinum hava tíkið hond frá síðu og gjørt ærligt arbeiði, tykist sum um Óli ikki er heilt greiður yvir, hvaðani

hansara egna lön kemur. Lat tað so verða sagt: lönin fyri tað sera óproduktiva arbeiði, Óli Breckmann ger her á landi og aðrastaðni, verður goldin av føroysku og donsku arbeiðarafjøldini. Óli kann bliva sjúkur við fullari lön í nógvir mánaðir og tann produserandi arbeiðarin

rindar sjúkrakostnaðin, upphaldspeningin og alt annað fyri hann. Hinvegin skal tann produserandi arbeiðarin í Føroyum vera sjúkur í 3 dagar inntil hann kann fáa 80% av tí ússaligu lön, hann hevði frammanundan. Tá fær hann uml. 1800 kr. um vikuna yvir eitt stutt tíðarskeið.

Hvussu nógv fær Óli, gerst hann sjúkur? Eini 13.000 kr. um vikuna vildi ikki vera langt av leið. Óli kann soleiðis lita á eina tryggja, fitta inntøku, eisini tá hann gerst sjúkur ella vanførur. Verður hann vrakaður sum politikari, fer hann (við almennari biðløn) í sitt gamla starv sum lærari á studentaskúlanum í Hoydølum. Óli hevur tiskil slettis ikki fyri neyðini at fara á Almanna-stovuna — hansara hjálp kemur automatiskt frá einari duldari Almu — dagpeningaskipanini fyri tey alment løntu.

Sjúkir og arbeiðsleysir arbeiðarar hava higartil kunnað fingið eitt sindur av hjálp frá Almanna-stovuni (uml. 400 kr. um vikuna, skilt). Hesa hjálp vil Dagblaðsblaðstjórin við tí feitu tryggu almennu lønini taka frá teimum. Ar-

Upprunaliga skuldu tingmenn sitja í lögtinginum týskvöldið, men hetta var av ongum. Fyri Løgting kom Lítaling.

Í allan gjár fundaðust landsstýrismenn um skúlastjórastarvið við Vágs Skúla. Tá vit høvdu lögmann í telefonni í gjár seinrapartin visti hann ikki at siga hvussu nær teir vóru eini semju, men hann ivaðist ikki í, at semja bleiv. Hetta hevur annars verið forðingin fyri, at figgjariógaruppskot og lögmanstráðan hevur fingið umrøðu á tingi. Men hóast landsstýrisflokkar nú fara at semjast um stríðið í Vági verður tingfundur neyvast lýstur at vera fyrr enn hósdagin í næstu viku.

Orsøkin er, at bæði lögmaður og Jógván I. Olsen, landsstýrismaður vara burturstaddir.

Ikki málið - men mátin

Lögmaður vildi ikki gera stórvegis av viðmerkingum til aktuella málið teir tingast um. Vit skiltu to á honum, at tað var ikki so nógv sjálvt skúlastjórastarvið, sum skilti landsstýrisflokkarnar, men heldur mátin, - sum hann tók til. Við »mátan« sipar hann til blaðgreinina á forsiðuna í Dagblaðnum mánadagin.

Landsstýrið hevur annars fyrr givið suspenderaða skúlastjórastarvið Jákupi Olsen eitt tilboð. Eftir hesum tilboði skuldi landsstýrið taka aftur suspenderingina. Afturfyri skuldi Jákup Olsen siga seg úr starvi og fáa eina ávísu upphædd umframt tæknastupensión.

Men hesum tilboði hevur Jákup Olsen havnað.

Sum vit hava skilt er semja millum landsstýrisflokkar um at taka suspenderingina av Jákupi Olsen aftur meðan ósemjan er um hann annaðhvørt skal setast aftur í starv ella hann skal sigast upp.

tór.

beiðarin skal onga trygd hava, ongan arbeiðsloysistúðul og helst onga pensión. Honum skal ikki heldur verða loyvt at klaga sína neyð til Almanna-stovuna. Tey, ið sita trygt í almennum starvi, ella eru í óavmarkaðum orlovi frá einum øðrum almennum starvi (sum Óli) hava onga neyð at klaga. Her gongur alt fyri seg púra automatiskt.

Og hvi skal tað vera so? Hættur tann alment løntu fólkatingsmaðurin, lögtingsmaðurin, blaðstjórin og studentaskúlalærarin okkurt »innbyrdi« í sær, sum ger hann meira kvalifiseraðan til almennan stuðul enn tann produserandi arbeiðarin? Verri enn so. Ein borgarligur politikkur tryggir tilveruna hjá hesum alment løntu intellektuella, ið situr so gott og trygt á nössligu skrivstovuni við einum feittum sigari fyrir at stimbra heilaselurnar til eina nýggja inspiratión um, hvussu lívið kann gerast óliviligt hjá neyðardýrunum, á hvørs ryggi hann verður borin. Hann hevur tað almenna trygdarnetið, sum ól onnur alment lønt, sjálvt um tey eru 100% óproduktív og

óbrúkilig.

Hevur Óli nakrar menniskjansligar eginleikar, sum kvalifisera hann til ta samfelagsligu trygd, hann noktar til produserandi fólkinum á landinum? Óli hevur sjálfur svarað uppá henda spurning. Í tí svartastu og mest avdúkað oddagrein, hesin »ólekjandi misantropurin« (sum hann einaferð bleiv kallaður av Erlendi sala Pátursyni) nakrantíð hevur skrivað í Dagblaðið, lýsir hann muruna hjá sær sjálvum. Uttan at rodnna, sigur hann, at hann er »fallin og óndur í sær sjálvum«. Samstundis við gongur hann burt út, at »ævund og lyndi til hardskap móti øðrum« er partur av hansara identiteti. Hann sigur eisini, at hann og hansara næsta viðhaldsfólk, ið skriva í Dagblaðið, eru »kálkaðar grøvir, hvørs eyðkenni eru, at tey til forveksling líkjast kristnibóðskapinum og tiskil eru fólks evangelium og fólks trúgv«. Hetta er møguliga tann mest eirindaleysa sjálvsavdúking síðani kirkjufaðirinn Augustinus skrivaði konfessionin.

Framhald á síðu 5